

1^a

**IN ADVENTVM
SACRATISSIMI CAESARIS
DIVI MAXIMILIANI II. RO.**

manorum Imperatoris inuictis-
simi, Augusti, pij, inclyti,
felicisque &c.

ELEGIA SCRIPTA

Authore

**NICOLAO REVSNERO
Leobergenſe Sileſio.**

**AVGVSTÆ VINDELICORVM
Philippus Vilhardus excudebat,**

AQVILA INVICTISSIMI AC
POTENTISSIMI CÆSARIS
DIVI MAXIMILIANI SECVNDI

Romanorum Imperatoris, pñ, felicitis
inclyti, semper Augusti, &c.

Ἀκρότερον πέταται πεπαινῶν αἰετὸς ἄλλω μ,
καὶ πῆλοισι τύψαι αἰθέρα διορκοῖς.
Οὐκ ἄλλως ἀρετὴ σέο καὶ κλέος οὐρανὸν ἦκε,
MAXIME κυτονικῶ κλειτὸν ἔρυσμα πέδῳ.

Subuolat ut grauibus Iouis armiger altius alis,
Verberat ac pennis sydera celsa suis:
Sic tua te virtus & gloria nubibus aequat,
MAXIME Teutonici spes columenq; soli.

IN ADVENTVM SACRATIS-
SIMI CÆSARIS DIVI MAXIMILIANI II.
Romanorum Imperatoris inuictissimi,
Augusti, pij, inclyti, felicisq; &c.

Quos iterꝝ plausus Musq; quæ festa paratis?
Læta quid arguto carmine vota datis?
Gurgite quid Clarias eructat lætior vndas?
Afficit & leni murmure prata Licus?
Sydera quid puro festinant cedere cœlo?
Noxq; soporiferum cæca coarctat iter?
Nondum consueto tenebrosa silentia cantu
Purpureæ rupit nuncia lucis auis.
Exerit Oceano roseum Tithonia vultum,
Luciferiq; mouet præuia Solis equos.
Sulpice, iam visus effugit Parrhæsis Arctos,
Arcturi rarum lucet in axe iubar.
Languet Hyperboreæ custos euandus vrsq;
Cumq; lyra cœlo regia cessit auis.
Obstupet Erigone subita Marathoniam luce,
Abdit & indignans fulgida corda Leo.
Quò tantū properas Eos? quæ gaudia veras?
An cupis hanc læta ducere mente diem?
Cū loue Mars etiā summo delapsus Olympo
Vrbibus adueniens bellica signa dedit.
Dum loquor, emouit totū iam Cynthius orbē,
Purius æthereis emicat ortus equis.
Densa serenato fugerunt nubila cœlo,
Pacatis spirat mollior aura notis.

A ij Ridet

Ridet ager passim, rident rorantia prata,
Lætitia saliant, luxuriantq; greges.
Fallor: an agnosco causam, tēpusq; p̄pinquum
Auguror aduentus MAXIMILIANE tui.
Iam tibi iam cultos ostentat Rhætia campos,
Passim iactat opes vrbs populosa suas.
Molitur reduci vitreus noua munera Mogus,
Rhenus & effusis qui fluit auctus aquis.
Dona Nicer iungit, iungit sua spumifer Albis,
Quicq; tuā findit Marchia Sueuus humum.
Nec celer emerito te fraudat honore Mosella,
Quodq; ferat munus Noricus Ister habet.
Sentit, & extollens sinuoso flumine mentum
Altius ac placido defluit amne Licus.
Gaudet & Aonijs Charites cōiungere Musis,
Blandaq; Phœbea plectra mouere chely.
Cui soror astipulans bibulo sub littore doctos,
Exercet læto carmine Vinda choros.
Pulsaq; iam cellis resonant sub turribus æra,
Increpitant agili tympana quassa manu.
Machina sulphureas iā torquet ahenea glādes,
Actaq; tormentis ærea laxa volant.
Dissultant fremitu colles, fremitūq; frequentāt,
Ictaq; terrificis affonat aura sonis.
Sicut vbi grauibus spissata nubibus æthra,
Fulminibus trifidis fulgura torta cadunt.
Vndiq; turba vijs in agros ruit obuia plenis,
Inq; foro populus feruet & ante domos.

Iamq;

Iamq̃ coit sanctus fida cum plebe senatus,
Qui summum læta munus in vrbe gerit.
Instruit electas solito de more cohortes,
Prælia qui sæui cognita Martis habent.
Tegmen habent capiti galeas ex ære rigentes,
Sanguineo cincti militis ense latus.
Tortaq̃ robustos vrget lorica lacertos,
Ærataq̃ grauat cuspidis hasta manum.
Regis in occursum comitati milite denso,
Eductis ciues progrediuntur equis.
Nunc ô nunc animis vrbs excipe læta paratis,
Insignes meritis & pietate Duces.
Excipe magnanimũ regem, desisteq̃ tandem
Tempora longinquæ dinumerare viæ.
Desine, non dubijs vltra torquere votis,
Iam voti tandem facta precumq̃ potens.
Aspice, regalis longo procul ordine pompa
Ducitur, & magno turba fauore fremit.
Quos ô quos memorẽ cœtus, q̃ splendida luxu
Agmina, vix animo visa notare licet.
En ut equi niteant auro, phalerisq̃ superbi,
Ad lituos hilares, intrepidiq̃ tubis.
Quam caput hic gerit argutũ, q̃ nobile pectus,
Tergaq̃ cum tenui cellus obesa iuba
Trāsuerfos vasto glomerās hic corpore gressũ
Frena ferox niueo spumea dente terit.
Altius ingrediens hic mollia crura reponit,
Gestit & in medijs luxuriatq̃ vijs.

Impiger hic iactans erecto pectore crura,
Ferrato quassat laxa niuemq; pede.
Quos tamē hic p̄ceres sublimibus ire caballis?
Quos valida cerno tendere lora manu?
Omnibus eximiae vires, decor omnibus idem,
Naturae facies arguit esse bonae.
Exornant Tyrias gemmata monilia vestes,
Ingenium longē nobile vincit opes.
Quis mihi nūc reliquos memoret? quos ordine
Insignes animi dotib⁹, agmē habet. (longo,
Pars galeis apicem cristatis obtegit altam,
Tempora pars pullo tegmine cincta gerit.
Nunc iuvenes primae vernantes flore iuuentae
Prouecti nitidis conspiciuntur equis.
Quantus inest fulgor, q̄p̄ florida gratia mēbris,
Emicat ex oculis viuis & ore nitōr.
Exculti placido subsunt in pectore mores,
Eminet ingenij, iudicijq; vigor.
Ecce qd hoc? rauco certāt caua tympana pulsu
Signaq; terribiles nota dedēre tubae.
Horrida sulphureas vibrant tormenta fauillas,
It clangor cœlo, fulmineusq; fragor.
Aurea pompa venit, linguis animisq; fauete,
Edite nunc plausus, aurea pompa venit.
O, mihi qui monstret p̄ceres, & nomina dicat,
Quos magni video Regis obire latus.
Elucet vultu sapientia magna sereno,
Sanguine praelustri suspicor esse satos.

Cæsarei

Cæsarei gestant nunc regia sceptrâ ministri,
Murice fulgentes splendidiore viri.

Conspicuis iuxta lucent in vestibus auro
Tres orti magna nobilitate Duces.

Occupat en dextram Pomeranæ gloria gentis,
Ingenio princeps eloquiôq; potens.

Ioannes Frides-
ricus Dux Po-
meraniæ.

Viuit in hoc virtus clari memoranda parentis,
Hæredem reperit lausq; paterna suum.

CAROLVS illustri regum de stirpe creatus
Alæua pulcri tergore fertur equi.

Carolus Dux
Monsterber-
gensis in Sile-
sia.

Quid magis admirer dubiũ, nũ corporis artus,
An animi dotes, ingenijquẽ decus.

Principis in medio procedit filius alti,
Inclyta Boiariæ qui modò regna tenet.

Guilelmus Al-
berti Ducis Ba-
uariæ F.

Quem decor, & lætæ cõmendat gratia frontis,
Et forma probitas dignaq; parq; bona.

Ponẽ parens habitu sequitur vestigia pullo,
Ambiguum natus dignior, anne pater.

Albertus senior
Dux Bauariæ.

Quanta Ducis grauitas extat, q; viuida virtus,
Quàm grandi validũ corpore robur habet.

Grandia condecorat facies Heroica membra,
Qualis in eximijs regibus esse solet.

At iuxta nudum portat vir strenuus ensẽ,
Cæsareumq; regit conspiciendus iter.

Henricus à Pap-
penheim, Mar-
scalcus Imperij.

Nunc oculis totis opus est, nunc pectore toto
CAESAR adest, oculos tollite, Cæsar adest.

Cæsar adest, placidos ad eum cõponite vultus,
Imperij Dominum noscite, Cæsar adest.

scriu

Ecce

MAXIMILI-
ANVS Impe-
rator,

Maria Caroli v.
Cæsaris filia, re-
gina Hispaniæ,
coniunx Maxi-
miliani Imperi:

Ecce figurata nitidi sub imagine cœli
Regali summè ductus honore nitet.
Quem sonipes ostro portat præsignis & auro,
Lætitiâ gressu qui grauiore refert.
Clangit, & applaudit rapidis louis armiger alis
Arduus, alarum plausibus aura strepit.
Cæsaris à pedibus claris natalibus orti
Augustæ proceres tegmina picta ferunt.
Innumeri claudunt custodes vndiq; septum
Corporis, ac humeris bellica Gesa ferunt.
Aurea nunc veniunt summo carpenta nitore,
Maxima quæ procerû stipat vtrinq; manus.
Insidet his gêmis fulgens AVGVSTA coruscis,
Cæsare digna viro, Cæsare digna patre.
Cæsaris & fieri mater dignissima magni,
Sola Sibyllinos vincere digna dies.
Qualis manè nouo cœli candentibus astris
Lucifer, Auroræ nuncia stella, micat:
Talis in ore decor fulget, sic lumina flagrant,
Ex roseis virtus emicat alta genis.
Prouida cum facie mores natura pudicos,
Et raras dotes, ingeniumq; dedit.
Moribus huic Iuno cedit, Venus aurea forma,
Dotibus est animi casta Minerua minor.
Prosequitur magnus Nympharû cœtus euntē,
Quas decor exornat, purpureusq; pudor.
Magnificè fulgent gemmatis vestibus omnes,
Quælibet aurato conspicienda sinu.

Turba

Turba ministrorū sequitur fulgentibus armis.

Qui galeas patrio scutāq; more gerunt.

Symbola cum pennis hærent in callide pictis.

Fulgida vestitus contegit arma niger.

Iam propè finis adest regalis in ordine pompe.

Grandibus extremū cernitur agmen equis.

Vindelici verso claudunt iter agmine ciues.

Patritij & ciues
Augustani.

Quos exire sua vidimus vrbe prius.

Quid moror hic? porro nūc ire, magisq; tueri.

Dum datur, inuicti Cæsaris ora iuuat.

Ecce venit gemmis, Syrioq; decorus amictu.

Fallor: an è sacra iam redit æde domum.

Aspice, quæ pietas vultu, generosaq; virtus.

Quàm magnum nitido fulget in ore decus.

Aspice tam blandos oculos, frontemq; serenā.

Mansuetum facies pectus habere docet.

Nulla potes torui cognoscere signa Tyranni.

Mitior hoc nullus Cæsare iura dedit.

Tardus ut ad pœnam, sic est ad præmia velox.

Cogitur iniustis sæpius esse ferox.

Parcere subiectis, & debellare superbos

Principis officium cogitat esse boni.

Inuigilare feris attento pectore pœnis,

Ac hominum pasci sanguine turpe putat.

Iustitiæ populos frenis legumq; coërcet.

Prudenti spectans publica mente bona.

Quid? q; et afflictas hac tempestate Camænas,

Pegaseiq; fouet numina sacra chori.

B

Debita

Debita munificus virtuti præmia confert,
Nec tenet occlusas ad pia dona manus.
Artibus ingenuis iuuenili deditus æuo,
Ingenio meruit nobiliore decus.
Eminet hinc tanto clementia principe digna,
Iudicio tantum dexteritatis inest.
Quid loquar, armorum quæ rectè calleat artes?
Maxima virtutis iam documenta dedit.
Hic vir hic est, quæ cura manet fulcire labantis
Imperij vires, imperijque decus.
Qui rabiem Thracum cohibere, piosque tueri
Ardet, & hostili soluere regna metu.
Omnis in hunc oculos populus reflectit et ora,
Omnis ad hunc vnum se recipitque fauor.
Iamque sibi reges deuincit fœdere pacis,
Bellaque conatur tollere mota domi.
Fortior ut iunctis inuadat viribus hostem,
Frangat & audacis tela cruenta Scythæ.
Augeat imperium Regis Deus, augeat annos,
Impleat ut Pylj secula longa Ducis.
Auspiciisque Dei præclari sanguinis hæres
Excipiat magni serius orbis onus.
Dum meditor, tenues vox hæc perlabit auras,
Desine tam breuibus magna referre modis.
Ausus es omnium, tanti præconia Regis
Præcipuo fuerant ore canenda tibi.
Excipio, robur mihi, non animosa voluntas
Defuit, in magnis sit voluisse satis.

Hactenus

Haëtenus hæc: subijt iã maximus atria Cæsar,
Quæ cultu passim versicolore nitent,
Nunc locus affari coràm, nunc fausta precari
Res finit, ô humiles concipe Musa preces:
Salue magnorũ decus inclyte CAESAR auorũ,
Salue Germanæ maxime gentis honor.
Arbiter imperij præstans, quo sospite nunq̃
Teutoniæ victas Turca videbit opes.
Sis bonus ô felixq; tuis, sis optime præsens,
Regna tuo facilis fulta fauore iuua.
Quodq; facis, patriæ nunc assere quæso salutẽ,
Saucia ciuili quæ modò strage iacet.
Aspice, nam quantis exhaustæ cladibus vrbes,
Marte solum passim depopulante, ruant.
Aspice, qui casus miseros, quæ damna sequant̃,
Bella domi feruent dum fera, bella foris.
Fulminat & sæuit violentis Turcicus armis
Prædo, nec exigua funera clade facit.
Sanguineoq; furit spaciola per oppida ferro,
Exurens humiles igne furente casas.
Et tanquam desint, quæ se sine fine fatigent,
Accumulant ipsi tristitia damna Duces.
Prælia post habito moderamine mutua miscēt,
Intentantq; sibi fata suoq; gregi.
Exulat imperio concordia spreta, fidesq;
Interijt pietas, interijtq; pudor.
Dissidijs ardent sauisq; tumultibus vrbes,
Cognatoq; rubet pingue cruore solum.

Si quis amor nostri, si quæ miseratio restat,
 O decus, ô gentis Rexq; paterq; tuæ.
 Respice, desertas regnis pereuntibus vrbes,
 Respice, nec dura mente fer æquus opem.
 Semina ciuilis discordia supprime motus,
 Fomentisq; leua vulnera facta tuis.
 In te iam populi spes inclinata recumbit,
 Auspicijsq; fauet Teutonis ora tuis.
 Suscipe defelli curam fortissime regni,
 Pro patria Martis nobile perfer onus.
 Reprime Threici crudelia militis arma,
 Victor & à nostro limine pelle Getas.
 Nec rabiem Scythici metuas viresq; latronis,
 Et tibi sunt vires, & tua tela nocent.
 Sæpè malo timor est maior, rabiesq; Tyranni
 Nota superuacuos cogit habere metus.
 Finge tamen vires inuictas hostibus esse,
 „ Plus valet hostili causa furore Dei.
 „ Causa Dei patriæq; salus est Marte tuenda,
 Ille suæ causæ fautor & actor erit.
 Nec plus (crede) ferox animi grassator habebit
 Quàm Deus, aut armis ante ferendus erit.
 Quē non robur equi iuuat in fera bella ruentis,
 Non bellatoris vis rabiosa viri.
 „ Vota fidesq; iuuant sincera, precesq; piorum
 „ Plus quàm præualidi militis arma valent.
 „ Et Deus est fortis, sæuoq; potentior hoste,
 „ Et facilis res est omnia posse Deo.

Nec

Nec quicq̃ præstat, supraq̃ pericula tendit,
 Quod non sit minimum subiaceatq̃ Deo.
 Ille regit populos, illi sunt oppida curæ,
 Illius ad nutum contremitt omne solum.
 Conterit exiguis validos hic viribus arcus,
 Confringens forti noxia tela manu.
 Deſcendit immanes alta de ſede Tyrannos,
 Flectit & arbitrio regna ducesq̃ ſuo.
 Colligat ergo licet gens omnes impia vires,
 Inq̃ tuam vertat robur & arma necem.
 Quid metuis custode Deo? q̃ dāna nocebunt?
 Si Deus eſt tecum quis tuus hoſtis erit?
 Vt durent animos, ſolidumue in pectore ferrū
 Aut rigidos ſilices, aut adamanta gerant:
 Pallebunt trepidi diuina voce tyranni,
 Et ſient ſaſtus altaq̃ verba nihil.
 Terga dabūt timidi verſis inhoneſta maniplis,
 Degeneriq̃ cadent, deficientq̃ metu.
 Durus erat Pharaon, curru metuendus et haſta,
 Aſterior ſcopulis, aſteriorq̃ freto.
 Is genus Iſacidū tractauit durius atrox,
 Supplicijs vrgens, ſeruitioq̃ graui.
 Non illi rabies quidq̃, non profuit aſtus,
 Militis aut robur, non generoſus equus.
 Dum tendit medium legionibus ire per æquor,
 Obruit inuiſum lubricus humor onus.
 Qui prius Hebræo ſatiârat ſanguine dextram,
 Purpureas hauſit naufragus hoſtis aquas.

Militibus Gideon modicis delatus in hostem,
Contudit auspicijs agmina magna Dei.
Dumq; ruit versis in se gens barbara dextris,
Occidit captos fortiter ense Duces.
Paruus erat membris David, nulliq; timēdus,
Imbelli gestans saxa pedumq; manu.
Ausus is immani concurrere mole Goliae,
Oppositi lapidem fregit in ora viri.
Abscidit et victor stricto caput ense superbum,
Concidit hic dura sanguinolentus humo.
Improba nil valuit saui violentia Saulis,
Nil nocuere doli, nil nocuere minae.
Excidit excussus regnis, opibusq; superbis,
Suppliciumq; suo caesus ab ense dedit.
Quo tua Sennaherib virtus? quò gloria belli?
Militis & fastus quò cecidere tui?
Ausus es ô validos Solymorū cingere muros,
Innocuaq; feras spargere caede manus.
Sensisti tandem, sensisti numina serò:
Non valet in superos vis truculenta Deos.
Arma Deus dat iusta, Dei victoria munus,
Coelitus hæc tantum, non aliunde venit.
Fidentiq; venit, qui nullo robore fretus
Diuinam polcit non dubitanter opem.
Quamuis sepe malos sequit, iustosq; relinquit,
Firmati lapsu quò grauiore ruant.
Ergo licet vires effundat Barbarus omnes,
Robore res summo, sauitiaq; gerat:

Si

Si tota Domino confidis mente potenti,
 Officiūq; facis cum pietate tuum:
 Non tibi non tumidis fors inuidiosa procellis,
 Non hostes oberunt Marte dolis'ue truces.
 In sua velanum dispendia robur habebunt,
 Et cedent dextræ barbara castra Dei.
 Ne dubita, præsens erit, scutoq; fauoris
 Proteget infido corpus ab hoste tuum.
 Nec sinet iniustam nimium vim posse malorū,
 Hostil'ue pios durius arte premi.

Vtilis imperio quæ sit victoria, dudum	DEVS PRO-
PRAEVIDET ætherea summus ab arce DEVS.	VIDEBIT
PROVIDET auxilio DÑS tibi, PROVIDET armis,	Symbolum
PROSPICIT inuicta PROSPICIET QVE manu.	Maximiliani
	Imperatoris.

Fide Deo, committe Deo tua teq; potestas	„
Fidenti nunquam defuit alta Dei.	„

Quodq; decet, q; fas poscit munusq; regendi,
 Officiū tota mente tuere tuum.

Urbibus ac miseris optatam confice pacem,
 Qua nihil vtilius maximus orbis habet.

Tunc Deus in rebus nunquā te deferet arctis,
 Proq; tuo partes milite dexter aget.

Tūc Mahometigenas armis excindere gentes,
 E domitoq; dabit vertice ferre pedem.

Tu quoq; si patriæ fuerit tibi cura tuendæ,
 Semper in ore piæ posteritatis eris.

Spe modò non dubia ciuiles siste tumultus,
 Quodq; geres, superum perforce sisus ope.

